

[Schlüter.]

var uden indflydelse på situationen på arbejdsmarkedet, for naturligvis har det en gavnlig indflydelse.

Vi mener, at den afgørende anke mod forliget imidlertid er, at det ganske savner langsigtede virkninger. Jeg vil også gerne have sagt i dag, at det, der præger Danmarks økonomiske situation, er to ting. For det første en tåbelig indenrigsøkonomisk politik i en årrække — det skal jeg vende tilbage til — og for det andet en international lavkonjunktur. Den er så stærk og så voldsom, at ingen kan lade, som om Danmark kunne være upåvirket. Den internationale lavkonjunktur er en så kraftig kendsgerning, at vi alle må erkende, at Danmark nødvendigvis bliver alvorligt berørt.

Det, vi kan gøre, er at koncentrere vore kræfter om en forberedelse til at kunne tage imod de gode tider, når de igen vender tilbage, således at de gode tider kommer til Danmark så hurtigt som muligt, og således at vi fuldt ud ligesom udnytter konjunkturomslaget, når det er der.

Dér mener vi i det konservative folkeparti, at forliget spærrer. Danmarks økonomi har jo i årevis været hårdt angrebet af tåbelighed. Fejlen i forliget er, at vi stadig savner den langsigtede løsning, som kan give håb om, at vi tidligt kan vende den danske lavkonjunktur. For man kommer ikke uden om, at en række af de vanskeligheder, som nu rammer os, er selvforskyldte. Lavkonjunktoren rammer os stærkere end de fleste andre lande: når det drejer sig om stagnation og arbejdsløshed, er vi jo tæt på rekorden, og der er indenrigspolitiske grunde til, at vi er ramt hårdere end de fleste.

I det konservative folkeparti mener vi, at det er en afgørende grund til de dårlige tider i Danmark, at skiftende regeringer igennem en årrække har mishandlet dansk erhvervsliv. Vi har haft en stigende omkostningsudvikling, vi har haft stigende skattetryk, og disse to hovedfaktorer har udhulet virksomhedernes mulighed for at konsolidere sig, og derved har vi opnået, at virksomhederne ikke har store reserver at tære på nu under lavkonjunktoren.

Vi har båret os tåbeligt ad i Danmark. Begrebet profit og indtjening, der nu engang må være grundlaget for, at det privatkapitalistiske samfund skal kunne fungere,

er lagt for had også i lovgivningen, og nu kommer regningen. Først har vi i årevis ødelagt virksomhedernes muligheder for at tjene penge, og nu kommer konsekvensen i form af for stor og for langvarig arbejdsløshed, fordi erhvervslivet ikke kan tjene det overskud, der skal til for at skabe de trygge arbejdspladser. Vi har savet den gren over, som vi ellers selv sad ganske nydeligt på i Danmark.

Forliget ændrer ikke afgørende ved dette, forliget er først og fremmest opium til patienten og ikke et forsøg på egentlig helbredelse.

Vi mener, at en lang række gennemførte og også påtænkte forslag hviler som en byrde på en ekspansiv erhvervsudvikling, og derfor bør de væk. Det drejer sig stadig om planerne om ØD, og det drejer sig også om tanker om at fjerne retten til at fratække renter. Eller tag prislovgivningen: avancestoploven er i alt fald i dag overflødig og direkte skadelig, så lad os dog ophæve den. Enhver kan se, at der ikke er indtjening nok i erhvervslivet til de nødvendige investeringer, så lad os dog sikre et nyt nettoavancebegreb, som giver virksomhederne mulighed for at få indtjening nok til de investeringer, vor fremtid på lang sigt aldeles afhænger af. Det kan ikke fortsætte med de lave investeringer, vi nu oplever i erhvervslivet. Det rammer både øjeblikkeligt i form af lavere beskæftigelse og på lang sigt i form af for lille produktion.

Man kunne gøre meget mere for at skabe et positivt erhvervsklima i Danmark. Vi kunne lempe selskabsskatten, vi kan løse dobbeltbeskatningsspørgsmålet for aktier, vi kan mildne kapitalvindingsskatten, og vi kunne f. eks. genindføre afskrivning på varer, der er indkøbt på bindende kontrakt. Mange virksomheder kan man hjælpe ved, at fortjeneste og tab ved optagelse af valutalan kan medtages i den skattepligtige indkomst, og ved, at de kan oprette en forsikringsordning for sådanne tab.

Det konservative folkeparti har i september og tidligere fremsat og vil fortsætte med at fremsætte striber af forslag af samme art, hvor sigtet er det samme, nemlig at skabe grundlag for, at virksomhederne får tillid og tro på fremtiden, fordi Danmark gøres til et land med et erhvervsvenligt klima. Der er ingen andre end erhvervslivet selv til at løse